

om: Hvad vil Regeringen foretage overfor Industrien? Dertil sagde Stats- og Erhvervsministeren: Lad os høre, hvad Industrien kræver, lad os faa at vide, hvilke Industrier det er galt med, og hvad det er, de ønsker at faa gennemført, før er det dog vel ikke muligt for Regeringen at tage Sagen op til Overvejelse og Drøftelse.

Naar det ærede Medlem sagde, at det, man fra Regeringens Side foretog overfor Landbruget, var en Nedsættelse af Tilskuddet paa 350 000 Kr. om Aaret, er det ikke rigtigt. Forholdet er det, at i de to Aar, jeg har haft med Finansloven at gøre, er Tilskuddet til Landbruget hvert Aar forhøjet og ingenlunde gaaet ned. Naar der samtidig tænkes foretaget en Nedsættelse paa 350 000 Kr. paa Husdyrloven, er det netop, for at Tilskuddet ikke skal blive yderligere forøget, og selv om denne 350 000 Kr.s Nedsættelse bliver gennemført, betyder det alligevel en Forhøjelse af Tilskuddet til Landbruget paa Finansloven. Derfor kan man ikke sige, at jeg kun føler det som min Opgave som Landbrugsminister at skære ned paa Tilskuddet til Landbruget. Jeg søger at varetage Landbrugets Interesser paa den Maade, jeg anser for den rigtigste og den bedste for Landbruget, og jeg gør det paa den Maade, at de Opgaver, som jeg mener, det er værd at løse til Gavn for Landbruget, og som vi har Magt til at løse, tager jeg op, og jeg søger at foreslaa Nedsættelser, hvor jeg finder det rimeligt og muligt.

Hvis denne Nedsættelse gennemføres, bliver der altsaa alligevel en Forhøjelse af Budgettet paa næste Aars Finanslov. Man kan ikke blive ved at kræve større og større Tilskud uden samtidig at være klar over, at det betyder højere Skat, og jeg har endnu ikke set noget om, at man fra Venstres Side eller i det hele taget fra noget af de Partiers Side, der gaar imod dette Lovforslag, er villig til at betale højere Skat. Jeg tror, at de, der raaber allerhøjest om, at man ikke kan taale disse Nedsættelser, er de samme Herrer, som stadig kræver, at vi skal nedad med Skatterne. Jeg har den Tro, at vi under den nuværende Krise vil faa meget vanskeligt ved at løse de Opgaver, der gaar ud paa at mildne Arbejdsløsheden, som er saa forfærdelig, denne Arbejdsløshed, som gaar ud over Mennesker i Tusindvis, der er lige saa uskyldige i Krisen, som Landboerne og andre er, men som bliver ramt ti Gange haardere end de Mennesker, der vil blive ramt af den Nedsættelse, der her er Tale om. Vi vil faa nok

at gøre, hvis vi vil løse denne Opgave paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade.

Dernæst mener jeg, at det vil være vor Opgave at søge opnaaet, at de Tilskud, vi giver Landbruget og Erhvervene i det hele taget, er Tilskud, der gør Mulighederne større for Erhvervene, gør det muligt for dem at optage nye Opgaver. Derimod kan det umuligt være Formaalet for Statskassen eller for Rigsdagen at blive ved at yde de samme Tilskud gennem mere end 70 Aar. Gør vi det, vil det være komplet umuligt at løse nye Opgaver, som er lige saa, ja, maaske meget mere nødvendige.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at de Tal, jeg havde nævnt angaaende Tilskuddene til de forskellige Husdyrarter og Udførselsværdien af disse Husdyr og Husdyrprodukter, behøvede man ikke at tillægge nogen Vægt. Det forekommer mig, at der skal en god Portion Dristighed til for at komme med en saadan Udtalelse, thi det maa vel dog være Meningens, naar Statskassen giver Tilskud til et Erhverv, at saa skal det være for at hjælpe vedkommende Erhvervsgren frem til Løsning af sine Opgaver, og det er den økonomiske Betydning af disse Opgavers Løsning, som maa lægges til Grund, naar man vil bedømme Resultatet af de Tilskud, der gives fra Statens Side. Hvis ikke det er Meningens med det, forstaar jeg det ikke. Og man kan nu en Gang ikke komme bort fra, at Gennemførelsen af hele vor Husdyrlovgivning gennem disse 70 Aar viser, at de Husdyrarter, som er staaet stille eller endogsaa er gaaet tilbage, hvad man godt kan sige, at Hesteavlens er, er dem, der har faaet den store Del af Beløbet, igennem den første Halvdel af Perioden over Halvdelen og i den anden Halvdel et meget betydeligt Tilskud. Derimod har andre Grøne indenfor Landbrugets Omraade, uanset om de har faaet Tilskud eller ej — i alt Fald har de kun faaet et meget ringe Tilskud —, arbejdet sig op og betyder økonomisk langt mere, end Hesteavlens betyder i Danmark.

Naar det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen sagde, at Føtilløget fra 1920 til 1924 var gaaet tilbage med Halvdelen, vil det altsaa sige, at Hesteavlens umuligt kan have den Betydning nu, som den havde i 1920, og dog siger det ærede Medlem, lige saa vel som andre ærede Talere, som er gaaet imod Lovforslaget, at vi paa ingen Maade maa gaa ned med Tilskuddene til Hesteavlsforeningerne. Det er dog urimeligt, naar man selv erkender, at Hesteavlens er i saa megen Tilbagegang, at Føtilløget er